

[Finansministeren]

Det er det, vi har bedt om bevilling til i det aktstykke, der her foreslås trukket tilbage, og vi har samtidig talt med kommunerne om at sikre en tilsvarende behandling fra deres side over for tidligere ansatte, der får tilsvarende ydelser fra kommunerne.

Jeg er klar over, at forslagstillerne mener, at det ville være mere hensigtsmæssigt, at man i forhold til en række ydelser som disse, men også en række ikke nærmere specificerede ydelser, som udbetales fra private virksomheder til tidligere ansatte, ophævede arbejdsmarkedsbidraget.

Det må jeg afvise. Det må jeg afvise allerede af praktiske grunde. Det har været en vanskelig grænsedragning at finde ud af, hvilke ydelser der skulle være fritaget for arbejdsmarkedsbidrag, fordi de kunne kategoriseres som pensioner. Hovedreglen i lovgivningen er, at dér, hvor opsparringen har været funderet i kasser, i forsikringsordninger, er der fritagelse for arbejdsmarkedsbidrag, ligesom der for de fremtidige indbetalinger vil være en betaling af arbejdsmarkedsbidragene.

For tjenestemændenes vedkommende har man taget speciel stilling til sagen i sammenhæng med den ændring af beregningsreglerne for tjenestemandspensionen, der blev gennemført sidste sommer. Vi har ikke kunnet – og jeg mener ikke, man kan – finde en anden holdbar, håndterlig afgrænsning i forhold til det private område og fritage yderligere for arbejdsmarkedsbidrag, og derfor mener vi, at det må være arbejdsgiverne, hvad enten de er private eller offentlige, der i forhold til dette her forholdsvis lille grå område af pensionslignende ydelser tager stilling til, om de vil friholde deres tidligere medarbejdere for virkningen af arbejdsmarkedsbidrag, og det er det, vi har foreslået sker for de 6.500 tidligere statsansatte ved et aktstykke med en bevilling på nogle få millioner kroner, som vi har bedt Finansudvalget om at godkende.

Jeg skal meget indtrængende opfordre til, at Folketinget afviser beslutningsforslaget, og at Finansudvalget færdigbehandler aktstykket, sådan at de pågældende kan få deres forhold endeligt udredt allerede i den kommende måned.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg ser ikke nogen grund til at gentage fi-

nansministerens argumenter for at afvise dette forslag. Socialdemokratiet ønsker at fastholde skattereformens princip med at opkræve arbejdsmarkedsbidrag af lønmodtageres og selvstændiges erhvervsindkomster.

Der har ikke for os på noget tidspunkt været tvivl om, at der efter loven skulle betales arbejdsmarkedsbidrag af supplerende ydelser og understøttelser. Derfor er det selvfølgelig irriterende at opdage, at lovtæksten på det statslige område er tolket og administreret forkert med de konsekvenser, at en gruppe, som egentlig skulle betale arbejdsmarkedsbidrag, er sluppet.

Man kan så medgive, at der har været en berettiget grund til, at de berørte har fået den opfattelse, at de ikke skulle betale arbejdsmarkedsbidrag, da det alene er statens administration, der har fejlet. Og da det nu er staten, der har fejlet, er det her, ansvaret ligger, og det skal ikke komme modtagerne af ydelserne til skade.

På den baggrund har vi i Socialdemokratiet accepteret finansministerens løsningsmodel om at forhøje de statslige ydelser med et beløb, der svarer til arbejdsmarkedsbidraget. Det sker netop for at fastholde skattereformens intentioner om, at arbejdsindkomster udløser bidragspligt.

I oppositionen kommer der nu et forsøg på at udnytte den situation, der er opstået, til at banke et beslutningsforslag igennem, som bredt favnende vil give tidligere topchefer med gyldne håndtryk mulighed for at slippe for at betale arbejdsmarkedsbidrag. Det mener vi ikke kan være rigtigt.

Socialdemokratiet ønsker ikke at være med til at åbne op for nye muligheder, der vil kunne give bestemte grupper adgang til at slippe for at betale arbejdsmarkedsbidrag, så vi kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Kirkegaard (KF):

Hovedsubstansen i det aktstykke, som vi diskuterer her, er en forhøjelse på 5,26 pct. af de såkaldte statslige supplementsunderstøttelser og endvidere de såkaldte supplerende ydelser ved frivillig fratreden. Når man så har forhøjet med 5,26 pct., kan man efterfølgende opkræve 5 pct. i bruttoskat, og så er man tilbage ved udgangspunktet, altså en ren Eberød Bank-løsning.